

ශුන්‍යතා දර්ශනයේ චිත්ත පරිමාණය හා සෙන් සධාන ගිම්මයන්ගේ ශුන්‍යතා නිබන්ධය

මඤ්චවච්චියේ ධම්මචෝදි ගිම්ම

ශුන්‍යතා යනු චේතනාදී නා මහායාන උභය ග්‍රන්ථයන්හි ම සාකච්ඡා වන නැඹුරු දාර්ශනික සංකල්පයකි. එය චේතනාදී බෞද්ධ ග්‍රන්ථවලින් ආරම්භ වී මහායාන ග්‍රන්ථවලින් වඩාත් පෝෂණය වූවකි. දාර්ශනික අතින් මෙය ඉතා නැඹුරින් විග්‍රහ කර ලොවට ඉදිරිපත් කරනුයේ නානාර්ජුනපාදයන් විසින් රචිත මූලමධ්‍යමකතාවේ නම් කෘතියෙනි. ඉන්පසු උන්වහන්සේ විසින් ආරම්භ කරන ලදැයි සැලකෙන මධ්‍යමක සම්ප්‍රදාය විසින් ශුන්‍යතා දර්ශනය තව තවත් ශාඛා ඔස්සේ විහිදුවමින් දියුණු කරන ලදී.

ක්‍රි.ව. ආරම්භයේ දී පමණ කණිෂ්ඨ අධිරාජ්‍යයා විසින් සිදු කරන ලද සිවිවන සංග්‍රහණයෙන් පසු උතුරු බුදුසමයේ දේශාන්තර ව්‍යාප්තිය ආරම්භ විය. ක්‍රි.ව. 1 වන සියවසේ බුදුදහම චීනයට අවතීර්ණ වීමෙන් හා ප්‍රචාරය වීමෙන් ශුන්‍යතා දර්ශනයේ චිත්ත පරිමාණය ආරම්භ වේ. චීනය තුළ එහි සංවර්ධනය ප්‍රධාන අංශ කීපයකට බෙදා වෙන් කර හත හැකිය.

1. සංස්කෘත මහායාන බෞද්ධ සූත්‍ර චිත්ත භාෂාවට පරිවර්තනය කිරීම හා එහිදී භාවිත කරන ලද සාම්ප්‍රදායික චිත්ත දර්ශනික යෙදුම් තුළින් පිළිබිඹු වූ ශුන්‍යතා දර්ශනයේ වැරදි අර්ථ කරන (හ ඉ ගෝ පී ය වො-ge yi fo jiao 格义佛教)
2. ඉහත සඳහන් පරිවර්තන ග්‍රන්ථ පදනම් කොට ගෙන ගොඩ නැගෙන දාර්ශනික ගුරු තුළ විසින් අවබෝධ කරගත් ශුන්‍යතා දර්ශනය ලියෝ පියා වි සොන්න් - (liu Jia qi zong 六家七宗)